

ALLMÄNNA TIDNING

Utdelas i Helsingfors hvarje helgfri dag kl. 4 e. m. i de officiella tidningarnas kontor, Kyrkogatan 14; i landsorten å resp. postkontor. — Pris för hel årgång 12 mark, för half årgång 6 mark, för tre månader 3 mark finskt mynt, postarvodet oberäknadt. Lösnummer å 15 penni säljas i tidningskontoret.

Önsdagen den 23 Januari.

Kungörelser och annonser emottagas i de officiella tidningarnas kontor från kl. 11 f. m. till 2 e. m. och från 4 till 6 e. m. Annonspriset är 10 penni per rad af vidpass 40 bokstäver. Tidningens byrå: Kyrkogatan 14.

Officiella Afdelningen.

Af K. Senaten afgjorda mål.

(På kammarexpeditionens föredragning.)

Den 9 oktober: Resolution på åtskilliga Öfvertorneå sockneboers underdåniga ansökning; den 12 oktober: utslag på torparen David Andersson Hentunens underdåniga besvär; d:o på bondesonen David Nikodemusson Icolas d:o d:o; den 23 oktober: resolution på brovakten M. H. Nordlings underdåniga ansökning; den 25 oktober: utslag på bönderne Esaias Tapalas och Thomas Husaris underdåniga besvär; d:o på bonden Pål Mattsson Tiilikkas d:o d:o; den 9 november: utslag på torparne Esaias Kristerssons och P. Kaikiains d:o d:o; d:o på bonden Staffan Mattsson Putus d:o d:o; d:o på bönderne Johan Näsis och Karl Mikkolas d:o d:o; d:o på vice landtmätaren Erik Johan Grönros' d:o d:o; d:o på bonden Gabriel Johansson Niemeläs d:o d:o; den 30 november: utslag på bonden Anders Eliasson Alarakkolas d:o d:o; d:o på bonden Erik Ahvons d:o d:o; d:o på bönderne Thomas Gunnaris och Johan Kihlis d:o d:o; d:o på bondmännen Matts Huuhtanens d:o d:o; d:o på bonden Moses Kokkonens d:o d:o; d:o på bonden Onisim Röppöns d:o d:o; d:o på förre underofficieren Henrik Hirvonens d:o d:o; d:o på bonden Henrik Malinens d:o d:o; d:o på arrendatorsdottern Sofia Benjaminsdotters d:o d:o; d:o på vice landtmätaren Arvid Wahlroos' d:o d:o; d:o på inhyseskarlen Jakob Huovinens d:o d:o; d:o på bonden Anders Järveläs d:o d:o; d:o på bonden Zacharias Marins d:o d:o; d:o på Häradshöfdningens hofrättsassessorn Henrik Råberghs d:o d:o; d:o på bonden Zacharias Inkens d:o d:o; d:o på nämndemannen Matts Leppäläs d:o d:o; den 7 december: utslag på bonden Simon Hyppöns d:o d:o; d:o på bonden Petter Thomasson Tettis d:o d:o; d:o på bonden Anders Davidsson Tonis d:o d:o; d:o på bonden Kristofer Johansson Lemmetynens d:o d:o; d:o på bonden Eskil Johansson Patrakkas d:o d:o; den 11 december: utslag på rusthållarene Isokönnös och Alakönnös d:o d:o; d:o på inhyseskarlen David Turunens d:o d:o; den 14 december: utslag på torparne Nils och Matts Anderssoner Jurvas d:o d:o; d:o på bonden Pål Pakkanens d:o d:o; d:o på förre soldaten Johan Johansson Galants d:o d:o; d:o på bondeenken Maria Mattsdotter Pajaris d:o d:o; d:o på bonden Henrik Mattsson Pietarinens d:o d:o; d:o på bönderne Anders och Gustaf Eskilssoner Siitonens d:o d:o; d:o på bondmännen Matts Mattsson Penttinens d:o d:o; d:o på bonden Johan Johansson Asikainens d:o d:o.

Anmärkningsvärda tilldragelser enligt af guvernörerna inlemnade rapporter.

Wiborgs län. Inhysesustru Lisa Jöransdotter Walti, från Tiurinsaari by i Björkö socken, har den 1 denna månad under vandring å svag is nedgått och dervid drunknat.

Skomakaren Johan Petter Björkström, från Björkö socken, har den 8 denna månad påträffats död invid vägen emellan Bengtilä och Kotterlaks byar i berörde socken, utan tecken till ägånget yttre våld.

Kikkosta har yppat sig i några byar af Björkö och St: Johannes socknar, men i öfrigt har helsostillståndet varit i länet tillfredsställande.

Icke-Officiella Afdelningen.

Helsingfors.

H. Exc. Generalguvernören, greve Adlerberg återvände i går med ordinarie bantåget från St: Petersburg.

— Landtdagens afblåsning egde rum i dag kl. 1 e. m. på föreskrifvet sätt. Publikationen om landtdagens afslutande upplästes från Senatshusets paradtrappa på svenska af allmänna referendariesekreteraren Pipping och på finska af senatstranslatorn Almberg.

Nedanför senatstrappan paraderade en del af finska gardesbataljonens reservkompani med musik.

— Stiftsnyheter. (Kuopio.) Den 10 januari. Profpredikningar af de å förslag till kyrkoherdetjensten i Leppävirta uppförde prestmän afläggas den 24 instundande februari samt den 3 och 10 mars. Valfrågan eger rum den 17 och sjelfva valförrättningen försiggår den 31 mar. Till valförrättare är utsedd kyrkoherden i Suomenjoki. — Profpredikan för kapellanstjenssten i Rautalampi afläggas den 24 februari af den ende å förslag uppförde sökanden. Valfrågan eger rum den 3 och sjelfva valförrättningen, under ledning af kapellanen i Wesanto K. J. Strandman, sker den 17 mars.

— Finska gardet. Underlöjtnant von Alfthan telegraferar från Jassy, den 21 januari, till kapten Gahmberg:

”Med manskapet allt väl. I Jassy en vecka, i Bukarest måhända lika länge. Bref.”

— Till finska gardesbataljonen afgick i dag med ordinarie bantåget en större sändning här förfärdigade beklädnadsperseedlar äfvensom tvänne skarpskyttar, af hvilka den ena såsom sjuk för någon tid sedan från bataljonen hit anlände och numera tillfrisknat. Befälet föres af fänriken vid Bälomorska regementet Wahlman, hvilken således icke, på sätt uti n:o 4 af denna tidning uppgafs, åtföljde den till bataljonen senast afgångna reservkommandering.

— Nya theatern ger i afton Mozarts opera ”Figaros bröllop”. Sångpartierna äro på röljande sätt fördelade: *grefve Almavivo* herr Skotte, *grefvinnan* fru Röske-Lund *Figaro* herr Bentzon, *Susanne* mille Wessler, *Cherubin* fru Åberg, *Bartholo* herr Eriksson, *Marcelina* fru Palm, *Bazil* herr Saloman, *Antonio* herr Lindfors, *Barbarina* mill Elmin och *Don Curzio* herr Holmström.

— Finska theatern ger nästa fredag till förmån för herr Navratil, den finska operans förnämsta manliga stöd och fortjenstfulle artist en beneficieföreställning, hvarvid operan „Judinnan” af Halevy för första gången kommer att uppföras.

— Den soiree med sång, dans och lotteri, hvilken i går var föranställd i studenthuset till förmån för finska theaterns stipendiifond, hade att fågna sig åt den bästa framgång. Lotterna, till ett antal af sjutusen, voro inom kort tid slutsålda, och under omvexlande sång och dans fortfor den lifvade och angenäma tillställningen långt in på natten.

— Tidsskrift för theologi och kyrka, sjette häftet för sistförflutna år har utkommit och innehåller: 1) Om bibelförklaringar af C. G. von Essen; 2) Grunddragen af den kristliga trosläran, framställda af Sven Libert Bring, recenserade af A. F. G.; 3) Kyrklig öfverblick (Tyskland, Schweiz); 4) Persotralien J. E. K. von Hoffmann. † Af H. R.

— Till Chicago, Amerikas och verdens största och förnämsta handelsplats för säd och fläsk, infördes i december under förlöppet af två dygn 120,000 svin till ett värde af 6,600,000 mark. I Chicago finnes ett kolossalt slagteri, drifvet med ångkraft, der svinen slagtas.

Landsorten.

I Ränste- och Kapitalbildnings-taltem i Åbo insattes, enligt A. P., under sistlidne december månad 10,628 m. Då under årets föregående månader beloppet af insättningar steg till 33,508 m., utgör totalsumman för året 1877 således 44,136 m. Under föregående år 1876, det första af anstaltens tillvaro, steg insättningarnes belopp till 12,864 m., hvarför anstalten under sistlidet år haft att glädja sig åt ett särdeles raskt framåtskridande. Ännu anmärkningsvärdare framstår detta, då man hör, att antalet från anstalten utgifna motböcker, som vid 1876 års utgång utgjorde 140, hade på sista dagen af år 1877 uppgått till 1,892 stycken. Denna betydliga tillväxt i motböckernas antal, som proportionsvis icke motsvaras af tillökningen i insättningarnes belopp, härror af det glädjande förhållande, att flera kom muner för hvarje barn, som inom densamma under året sett dagen, gjort en liten insättning, hvilken dock oftast icke utgjort mera än 1 mark.

— Åbo. Vid Åbo rådstufvurätt hafva under det förflutna året handlagts i det närmaste 500 brottmål, hvari de angifnes antal utgjort 590 män och 92 kvinnor. Af nämnda angifna hafva tillhört 14 ständepersonsklassen, 9 ryska nationen, 6 öfriga trämmande folkslag och de återstående eget lands lägre samhällsklasser. Såsom vanligt hafva åtalen i anledning af fylleri och olöfligt tillgrepp oftast förekommit, i det för förstnämnda förseelse angifvits icke mindre än 160 män och 5 kvinnor samt för brott mot eganderätten stätt under tilltal 101 män och 31 kvinnor. Af gröfre tjufnader hafva förekommit, förutom en och annan inbrottsstöld, ett hus-tjufnadsbrott samt en nidingstöld. Beloppet af den stulna egendomen har utgjort 8,423 mark 45 penni, deraf återfåttis för 3,267 mark 51 penni. — För djurplågeri hafva till ansvar dömts 22 personer, samtliga tillhörande manliga könet och sakfälda för misshandling af fåst. — Målen, rörande öfverträdelse af bränvinsförfattningarna, äro märkliga icke allenast med afseende å det stora antal kvinnor, eller 14 sådana, som i dessa mål angifvits, utan och till följd af domstolens jemförelsevis oftare uttryckta underkännande af åklagarens yrkanden. Ut i sistomfördälda mål hafva nemligen icke mindre än 10 personer från ansvar befriats. De andra oftare förekommande brotten hafva varit misshandel å person, ärekränkning, sabbatsbrott, svordom och oljud å gata. (Å. U.)

— Delegarene uti Åbo län: enskilda sjöassuransförening äro kallade att sammankomma till ordinarie bolagestämma torsdagen den 7 mars kl. 10 f. m. uti härvarande societetshus. (Å. U.)

— En allmän arbetareförening i Åbo stad. Med anledning af väckt fråga om det nuvarande fabriksarbetaregillet om utbildning till en allmän arbetareförening för Åbo stad hölls i gilletts lokal ett sammanträde, som var besökt af omkr. 290 personer, mest medlemmar i gillet. För-

handlingarne vid sammanträdet leddes af handlanden Fredric Rettig, som till först tillkännagaf att fabriksarbetaregillet, som nu räknat 292 medlemmar, af tvingande omständigheter komme att måsta upphöra från och med den 1 juni innevarande år, såframt detsamma ej visade sig kunna utvidgas till en allmän arbetareförening. Sedan ordf. härefter framställt de omständigheter, som talar för en sådan ombildning, tillkännagaf han vidare, att gilletts principaler beslutat nedsätta den föreslagna köpeskillingen för gilletts egendom, 30,000 mark, till 26,500 mark. Denna summa borde enligt af ord. gjord framställning, som tillvann sig allmänt bifall till största möjliga del hopbringas genom aktieteckning, af hvars framåtskridande sedan kunde erlaras om intresset för den föreslagna föreningen vore nog allmänt, att bringa en sådan till stånd. Nu redan voro 400 aktier tecknade, och för hopbringande af det återstående erforderliga antalet teckningar uppfordrades deltagarne och deltagarinnorna i mötet att emottaga listor i och förinsamlade af namnteckningar. I sådant afseende anmälte sig omkring 50 personer och skulle efter en måneds förlöpp ett nytt sammanträde hållas, vid hvilket aktieteckningens resultat skulle till kännedom meddelas och öfriga med saken sammanhängande frågor behandlas. Å detta blads byrå finnes äfven en lista tillgänglig för tecknande af aktier i den, såsom man bör hoppas, en verklighet varande arbetareföreningens hus och tomt. (Å. U.)

— Åtal för brott inom Uleåborgs län emot bränvinsförordningarna. Inom länet hafva under sistlidet år handlagts 6 mål rörande lönbränning, 573 ang. olöflig försäljning af bränvin och 76 ang. andra i sammanhang dermed stående öfverträdelser, eller tillsammans 655 s. k. bränvinsmål. Bland de 696 personer som i dessa afseenden åtalats, hafva 319 blifvit sakfälda, 64 frikänts och 313 stälts under fortsatt tilltal. — Belöningar för beifrånande af slika förbrytelser hafva vederbörande kronobetjente tilldelats till ett belopp af 2,000 mk. (U. T.)

— Uleåborg. Skolorna. Härvarande svenska lyceum räknar f. n. 168 elever, af hvilka 32 på I, 22 på II, 24 på III, 25 på IV, 25 på V, 16 på VI och 24 på VII klassen. Finska privatlyceum torde frequenteras af inemot 100 elever. — Navigationsskolan är besökt af 20 lärjungar: 13 på kaptens och 7 på styrmans afdelningen. (U. T.)

— Stort beslag verkställdes den 14 december af kronolänsmannen i Hvittis J. F. Holmberg. Det utgjordes af 6 lass arkangelitvaror, uppskattade till ett värde af 14,000 mark. Varorna forslades under en handelsfirmas namn och voro på väg till Björneborg.

— I Kestilä socken i Uleåborgs län har bränvinskrögeriet genom länsman J. Reehards energiska tillgöranden i den grad aftagit, att derstädes i fjol sålts bränvin på endast 4 ställen — berättar Kaiku.

— Lägenhetshandel. Pitkajarvi hemman n:o 10 i Saari by af Kivijärvi socken blef härom dagen försäldt åt kronolänsmannen Emil Savander för 100,000 mark. (Keski Suomi.)

— Tranor till tiotal syntes juldagarne i Kauhava (?) (U. S.)

— En stor stöld blef natten emot den 11 dennes begången i Mutala by nära Jonsuu, då från skräddaren N. Härkäs bo-

ning bortstals omkring 1,500 mark i penningar och varor. Tjufvarne är man ännu icke på spåren. (Karj.)

S:t Petersburg.

Lördagen den 19 januari emottogs af H. M:t Kejsaren vid särskild audiens vice amiralen Enomoto Takeaki, utomordentligt sändebud och ministerplénipotentiaire från Japan, samt hade äran att till H. M:t öfverlemnade, på H. M:t Kejsarens af Japan vägnar, insignierna af Chrysanthemorden.

— Finnar i rysk tjänst. Transporterade: underlöjtnanten vid lifgardets 2:a artilleribrigad *Tunzelmann von Adlerflug* till arsenalen i Kieff, med kvarstående vid gardes fotartilleriet; kaptenen vid ersättnings-squadronen af 18:a Perejäslavska H. K. H. Thronföljaren *Cesarevitschs* dragonregemente *Bläfeld* till de aktiva squadronerna vid nämnda regemente. — Utänämnd till riddare af K. S:t Georgs ordens 4:e klass, för utmärkt tapperhet i särskilda strider emot turkarne vid Kaukasiska armén; stabskaptenen vid 13:e Erivanska H. Majestäts lifgrenadierregemente *Savonius*. — Utänämnd till riddare den 1 (13) januari, vid Öfverstyrelsen för militär-undervisningsanstalterne anställde öfversten *Barck* till riddare af K. S:t Annæ ordens 2:a klass. — Vid finska kadettkorpsen: läraren derstädes öfversten *Rob. Salomon Savander* till riddare af K. S:t Annæ ordens 2:a klass; vid Orenburgska-Nepļjueffska militärgymnasium öfverstelöjtnanten *Olander* och vid 85:e Wiborgska generaladjutanten greve *Adlerberg* I:s infanteriregemente öfverstelöjtnanten *Hartlin(g)*, begge till riddare af K. S:t Annæ ordens 2:a klass. — Till riddare af K. S:t Annæ ordens 3:e klass: kollegierådet vid Michailoffska militärgymnasium i Woronesch *Grunér*; kommandanten vid Moskva-Brest jernvägsstationen i Moskva öfverstelöjtnanten *Rob. Stjernvall*; kaptenen vid 87:e Nyslottska infanteriregementet *Silfverberg*, samt stabskaptenen vid lifgardets Semenoffska regemente *Bergh*.

— Förteckningen öfver stupade och sårade officerare vid furst Mirskis afdelning i den tvådagars striden den 8 och 9 januari n. st. finnes nu intagen i R. Inval. Der förekommer ibland de många fänriken vid Sävka infanteriregementet *Schoultz*, upptagen såsom svårt sårad i venstra axeln. Vid 13, 15 och 16 skarpskyttebataljonerna förekommer ett stort antal svårt sårade, bland dem underlöjtnanten *Baufall*, som träffats af 4 kulor i bröstet och halsen. Hela förlusten vid furst Mirskis afdelning utgör 5 dödsdjutne, 49 kon-

tusionerade officerare; bland underbefäl och manskap dödsdjutne 319, sårade 1754, försvunna 57.

KRIGET.

(Telegram till Finl. Allm. Tidning).

S:t PETERSBURG d. 22 jan.
I Silvano har påfunnits ett stort förråd af skansverktyg, enorma kvantiteter kläder och en penningekista.

Den 18 januari besattes Mustapha-pascha invid Adrianopel. Den 19 dennes har general Strukow tågat till Tschermen.

KONSTANTINOPEL d. 22 jan.
Izzet Bey, som till de turkiske delegerade medför instruktioner, i öfverensstämmelse hvarmed de skola erhålla fullmakter beträffande fredsvilkoren, skall i dag inträffa i ryska högkvarteret.

Suleiman pascha skall med sin armé hafva dragit sig tillbaka till slutningen af Rhodopebergen, mellan Philippopel och Drama.

— För någon tid sedan upphäufde de turkvänliga tidningarna uti London starka rop öfver förment "rysk grymhet", bestående uti "utdrifvande" från Kars af sårade turkar, hvilka sedan tvungos att söka uppå Erzerum utan alla tillgångar, till följd hvaraf ett enormt stort antal af dem skulle hafva omkommit under vägen. Ut Daily News för den 16 januari finnes intagen en korrespondens från Syra, skriven af en från Erzerum återvändande engelsman, hvaraf framgår huru ogrundade de turkvänliga londonska bladens häftiga utgjutelser är:

Jag känner mig lycklig att kunna meddela eder några detaljer öfver den förmenta grymhet, hvarmed ryssarne skulle under sträng köld hafva från Kars bortskänt sårade. Jag har dessa detaljer från flere sårade soldater. Det är omöjligt, sade de, att bestämdt uppgifva antalet sårade, som bortsändes (turkarne påstå att de voro 2,000), emedan de begäfvos sig i väg uti mindre afdelningar om 30 till 70 man och på olika dagar. Före afresan fördes de till en beklädnadsdepot, hvarest en hvar af dem erhöi en varm beklädnad. Dessutom utdelades till hvarje flere broddportioner och 30 piaster, till uppköp af tobak eller hvad de annat önskade. Jag bör tillägga, att till största delen var det endast lindrigt bleserade. Antagligen måste de hafva lidit mycket af kölden, men jag tror alldeles icke på de turkiska berättelserna att alla, med undantag af 317, som framkommo till Erzerum, skulle hafva omkommit under vägen. En mängd af dem, hvilka lemnade Kars, hafva utan allt tvifvel återvänt till sina hemorter, de fästningen omgifvande byarne.

De, hvilka ankommo till Erzerum, tala med det största beröm om den godhet, hvarmed de emottogs af de ryske soldaterna uti de af desse senare upptagna by-

ar. Man förde dem till byggningarne, för att tillbringa natten, och när man kunde anskaffa ved upptändes sådan för dem. En af desse soldater berättade för mig att hans kamrat, alltför trött för att orka framgå ända till den by, der de skulle tillbringa natten, föll i kull på vägen och blef der liggande. Ryske soldater, som gingo forbi, togo och burde honom till den närmaste, två timmars väg derifrån belägnade byn, samt värdade honom, likasom hade han varit en af deras egna. Soldaten, som berättade detta, påstod att ryssarne uppförde sig såsom bröder och icke såsom fiender. Många af dennes kamrater förklarade det de aldrig mera skola bära vapen emot ryssarne, hvilka behandlat dem med så mycken godhet.

Å andra sidan deremot, uti de byar, hvarest det icke fanns ryssar, och hvilka voro besatta af tscherkesser i turkisk tjänst, frantog man de sårade deras penningar och behandlade dem likasom de aldrig skulle hafva stridit och lidit för sitt fädernesland.

Det vore nyttigt för dem, hvilka föra ett så häftigt språk emot de förmenta ryska grymheterna, att äfven fästa något litet afseende å det sätt, hvarpå de turkiska auktoriteterna behandla deras egna sårade.

Uti generaladjutanten, greve Schuvaloffs numera offentliggjorda rapport till general Gurko om intagandet af den befästade positionen vid Pravetz nämnes bland de trupper, som dervid deltog, general Ellis' afdelning och af densamma finska gardesbataljonen, som uppställdes till venster om ett af de ryska trupperne mot fiendens front uppkastadt batteri samt underhöll förbindelse med Moskovska gardesregimentet. Vidare innehåller rapporten att ehuru trupperne vid general Ellis' afdelning icke kommo under de tvenne dagar striden varade (den 10 och 11 sist. november g. st.) uti handgemäng med fienden, bidrogo de icke desto mindre kraftigt till den lyckliga utgången af striden genom att under tvenne dagar hota turkarnes front. Vid general Ellis' afdelning sårades en officer och 10 soldater.

Wien d. 19 jan. Till Presse telegraferas från Konstantinopel, att ryska kavalleripatruller visat sig utanför Adrianopel. Om Suleiman-paschas öde saknades underrättelser; man sade honom afskuren från Adrianopel och tillbakakastad på Uchuwgori. — Montenegrinerne marschera den serbiska Javorkorpsen till mötes, för att förena sig med den.

Konstantinopel d. 20 jan. Ryssarne skola i dag hafva inryckt i Adrianopel. Jernvägstågen gå blott till Tschorlu. Om underhandlingarna i ryska högkvarteret felas notiser. En depesch från guvernören i Drama i vilayetet Saloniki berättar om ankomsten af 3,000 sårade och sjuke från Suleiman-paschas armé. Han synes följaktligen hafva verkställt sitt återtåg i denna riktning.

London d. 21 jan. Till Times berättas den 20 dennes från Athen: „De i Chalcis stående trupperna hafva fått be-

fallning att genast afmarschera till gränsen."

Till Daily News telegraferas den 20 jan. från Pera: "Underhandlingarna mellan Porten och Ryssland hafva begynt. De turkiske delegerade hafva fått instruktioner att erbjuda följande: Batum skall blifva frihamn, en landafträdelse ända till närheten af Kars, det sistnämnda och Erzerums fästningsverk skola slopas. Den europeiska kongressen skall diskutera följande program: Balkan skall bilda Bulgariens sydgräns, Rumänien blifva oafhänligt och Dardanellerna öppnas för alla nationers krigsfartyg; lösningen af de serbiska och montenegrinska frågorna förbehållas senare underhandlingar. Svårigheter skola redan hafva uppstått, emedan Ryssland fordrar att Adrianopel skall räknas till Bulgarien, Batums afträdande och Dardanellernas öppnande blott för ryska och turkiska krigskepp.

UTRIKES.

Ehuru de turkiska plenipotentiarerna, utrikesministern *Server Pascha* och *Namyk Pascha* först i lördags i ryska högkvarteret öppnade underhandlingarna om ett vapenstillstånd, sysselsätter sig dock den utländska pressen ifrigt med Rysslands eventuella fordringar. Ehuru det med säkerhet kan förutsättas, att ingen är invigd i kejsarliga kabinetts afsigter och planer, och att alla meddelanden om Rysslands fredsvilkor derföre antingen äro oriktiga eller grundade på lösa gissningar, kan det dock vara af intresse att erfara huru man utomlands tänker sig dessa vilkor. Sålunda skriver den officiösa *Montagsrevue* i Wien: "Ryska regeringen skall fordra: 1:o Rumäniens fullständiga oberoende, utan att det dock blir ett konungarrike; 2:o Serbiens fullständiga oafhänghet med en helt liten områdesutvidgning; 3:o Montenegros fullständiga oberoende och en lämplig områdesutvidgning; 4:o Bulgariens autonomi med en kristen guvernör under turkisk öfverhöghet, samt 5:o afträdandet af paschalikerne Batum, Kars och Erzerum i Mindre Asien. Det är icke osannolikt att Porten, innan den går in på dessa vilkor, ännu en gång skall vända sig till stormakterna. Vi hafva emellertid skäl att tro, att ett sådant steg skall blifva fruktlöst och anse att Turkiet skall helt säkert ingå på dessa fordringar. Underhandlingarna skola troligtvis icke räcka lång tid. Vi tillägga ytterligare, att vi redan för två månader sedan hade kunnat antyda fredsvilkoren i denna form. Att Ryssland, oakadt dess stora segrar, icke har förhöjt priset på freden, härrör af dess hänsyn för Europa. Gentemot de olika versionerna om Dardanellerfrågan,

Guld och blod.

Social roman

af

Gregor Samarow.

Gudlösa eländiga kreatur; ropade han, i det vreden gjorde hans ord nästan obegripliga, — mina penningar — penningarna för de varor, jag köpt och anförtrott dig, förslösar du sådant sätt? — jag skall tukta dig, så att du förlorar lusten, att åter göra om det!

Han slog med knytnäfvarna på hennes axlar och på hufvudet, hennes murkade lentyg refs i trasor, hennes flåtor löste sig och fölle ned öfver ryggen.

— Jag skall åter göra det! ropade hon, utan att böja sig under hans misshandlingar, under det hon med sina armar fasthöll det röda täcke, i hvilket hon förut draperat sig.

Hans raseri steg allt högre — han grep henne i håret och släpade henne omkring i rummet, i det endast oartikulerade ljud framträngde öfver hans läppar.

Högt skrikande och ropande på hjälp sprang den lilla flickan efter honom.

Då öppnade sig dörren — en stor mager kvinna i nattdrägt och en hvit mössa på hufvudet, inträdde. Hennes skarpa, insjunkna ansigte var blekt och skiljde sig endast genom en något gulare färgton från hennes mössa och den hvita duk som ända upp till hakan inhöljde hennes hals; — hela uppenbarelsen hade någonting dödslikt och spökaktigt och äfven de stora, glänsande, men stelt blickande ögonon bidrogo ej till, att gifva denna i mjuka tofflor framskridande gestalt mera lif.

Men nu lyste dessa ögon i hotande stränghet. — Käthe hade vid den gamla kvinnans inträde slitit sig lös och kröp tillsammans vid hennes fötter, den gamla sträckte med en befallande rörelse ut handen mot den i raseri framträngande Fränkel.

Gå ut, min mor! ropade han med rå stämma, — blanda er icke i mina angelägenheter!

Tillbaka! afbröt den gamla med djup, dof röst, hvilken klingade liksom den framträngtur en graf, — tillbaka! du får ej misshandla barnet — det står under mitt beskydd!

Hon har bestulit mig, den odugliga flickan, skrek Fränkel, och hvarken ni eller någon annan skall undandraga henne sitt straff. — Har min far ej straffat mig då jag gjorde orätt?

Han räckte ut handen, för att gripa flickan, som gömde sig bakom farmodren.

Om hon har orätt, skall jag undersöka,

sade den gamla, utan att göra en rörelse, ständigt med samma dofva, ihåliga ton. — Din far var en sträng, gudfruktig man, som hade rätt att straffa sina barn, men du — hon dämpade något sin röst, för att ej låta barnen höra sina ord, — men du har förverkat denna rätt, du förstör dig genom synden — genom denna vedervärdiga last, — hon pekade på brännvinsflaskan, — som är en skam för en son af vårt folk, som i den landsflykt uti hvilken Guds vrede sändt oss, öfverallt medfört arbetet och måttligheten såsom en nådegåfva af Herran.

Spara edra ord! framstötte han vildt, och gå ut eller jag skall visa er vägen.

Han försökte tränga modren åt sidan och bakom henne gripa den gömda flickan. Käthe flydde genom den öppna dörren ut i förstugan — Fränkel ville störta efter henne, men modren steg på tröskeln och hindrade honom — hennes ögon tyktes förstora sig — hennes magra gestalt reste sig — hon sträckte ut handen och berörde med fingerspetsarna *Mesuso*, den i dörrposten infattade lilla fyrkant, på hvilken bakom en glasskifva med hebreiska bokstäfer var skrivit namnet *Adonai*, verdens mäktige Herre, och derunder första versen ur femte Moseboks sjette kapitel.

Stanna förkastade! ropade hon, — vik tillbaka för din moder, ur hvars sköte du naken och hjälplös ingått i ver-

den! Se hit på detta heliga namn, det inga läppar får onödigt uttala, hvars fruktansvärda klang rullar genom alla himlar och kommer alla jordens djup att bäfva! Fader och moder skall du hedra — så lyder hans bud, och du, en mask i hans hand, vill resa dig mot detta bud, inför hvilket vårt folks konungar och profeter lydigt hafva böjt sig? Skall jag anropa detta heliga namn, att krossa dig, — skall jag i vrede öfver ditt hufvud utslunga en moders förbannelse, som han uppfyller? Ty Herren din Gud är en nitälskande Gud — akta dig, att ej Herrans vrede drabbar dig och utplånar dig från jorden!

Skärande tänderna stod han framför henne, — bunden af hennes stela blick, ur hvilken eldstrålar tyktes blixtra öfver honom.

Hör! talade hon vidare, i det hon utsträckt handen mot honom; — mina fingerspetsar hafva berört den mäktiges namn, — böj dig i ödmjuk ånger och jag vill bedja för dig, att han ännu återhåller den förintande ljungeld, som redan är riktad mot dig!

Darrande och skygg, ständigt blickande i hennes flammande ögon, vek han långsamt tillbaka; — hon följde honom, med handen ständigt utsträckt, till den motsatta väggen. — Stönande — för krossad sjönk han här på sina knän — kallsvett perlade på hans pan-

enligt hvilka än Tyskland, än Österrike skulle hafva uttalat sig för fri passage för alla nationers fartyg, medan det å andra sidan heter att Ryssland har låtit hela saken falla, erfara vi från väl underrättad källa, att alls ingen diplomatisk notvexling egt rum om denna fråga och att den icke ens blifvit väckt från någon sida. Den har i följd deraf icke kunnat gifva anledning till fordringar, svar eller bemedlingsförslag från något håll. Mot denna officiösa redogörelse, som tydligen bär prägeln af sitt österrikiska ursprung, anmärker ett tyskt blad med rätta, att den i hvarje fall måste vara mycket ofullständig. Ryssland, säger tidningen, har så vidt man vet, upprepat gånger förklarat att det vill hafva tillbaka det territorium, som det i Parisfreden afstod åt Rumänien, och fordrar dertill en skadeersättning åt Rumänien. Det är likaledes otvifvelaktigt, att frågan om Dardanellerna icke kan lösas af de krigförande makterna allena, och furst Gorischakoff har gjort denna sak till en *conditio sine qua non*, äfven om den hotar med att framkalla allvarsamma tvistigheter med England. Slutligen kommer frågan om krigsskadeersättningen, som hvad Turkiet beträffar icke hör till de lättaste att lösa.

I Agence gén. russe's bulletin för den 20 dennes läses: "Om man finge sätta tro till vissa privattelegrammer, vill engelska kabinettet icke medgifva, att Ryssland underhandlar direkt med Porten om grunden för fredspreliminärerna, och å andra sidan vill kabinettet göra det beroende af dessa vilkor, om det skall begära ett anslag af parlamentet. Häri ligger en uppenbar motsägelse, hvilken vi icke kunna åtaga oss att förklara, men som fullkomligt klart bevisar, att ett avslutande af vapenstillståndet är omöjligt utan preliminärerna, emedan den slutliga freden icke kan sanktioneras af Europa, förrän båda de krigförande parterna öfverenskommit om vissa punkter, som kunna tjena till grundvalar för Europas öfverläggningar. En förutgående öfverenskommelse mellan tvenne krigförande är ett så vanligt bruk, en så tydlig nödvändighet, ett så allmänt deladt intresse, att det af pressens organer några kabinetter tillskrifna beslutet att icke erkänna någon fred, som icke komme till stånd med deras tillhjälp, blott kan hafva till ändamål att på förhand svara de pressorganer, som kunde angripa kabinetterna och afsigtligt vanställa situationen, genom att föregifva att Ryssland fordrar att direkt med Porten underhandla om de interimistiska grund-

valarne för freden, bevisade Rysslands bestämda afsigt att förhindra Europas inblandning vid fredens definitiva avslutande, — något som alldeles icke ligger i kejsarliga regeringens afsigter."

I Frankrike sysselsätter man sig lifligt med general Ducrots afskedande på grund deraf att han i den bekanta Limoges-affären skulle ha yttrat sig på ett sätt, som antydde att han var vän af våldsammas åtgärder och en militärinterventionspolitik. Så fort generalen hörde, att det var fråga om hans afskedande, infann han sig genast i Paris och hade ett längre samtal med marskalk Mac-Mahon, hvilken dervid försäkrade generalen om sina vänskapliga känslor, men öppet och ärligt tillade, att han icke kunde tillåta honom behålla befälet öfver den i Bourges förlagda 8:de armékorpsen, emedan den offentliga meningen med eller utan skäl var emot honom och det var nödvändigt att gifva den upprättelse. Generalen försäkrade på sin heder, att de afsigter, ord och handlingar, som man tillskrifvit honom, stodo i afgjord motsats till hans uppträdande, i synnerhet på senare tiden, men han tillade, att han fullkomligt förstod de skäl, som presidenten utvecklat, och var beredd att underkasta sig dennes beslut. Man beslöt då, att utnämna Ducrot till medlem af den blandade kommissionen för de offentliga arbetena och att ersätta honom med general Garnier.

Telegrafunderrättelser.

London d. 21 jan. I dag åter kabinetteråd; lord Derbys helsotillstånd betydligt förbättradt. — Standard skriver: "Så snart ett enda ryskt regemente lemnar Adrianopel, för att marschera på Konstantinopel blifva de i thronalet antydda försigtighetsåtgärderna en tvingande pligt. Med försigtighetsåtgärder förstå vi icke blott en ansökan hos parlamentet om beviljandet af penningmedel, utan samtidigt dermed skulle äfven ordres telegraferas till Medelhafvet att ofordröjligen begyuna aktionen." — Bladet dementerar vidare, att Adrianopels utrymmande skett på Rysslands begäran.

Athen d. 21 jan. I dag ett längre ministerråd. Resningen i Thessalien tilltager. Thessalier, som vistas i Grekland, inträda frivilligt i de upproriskes leder, hvilka kämpa under grekisk fana. Äfven i Macedonien sammanstötningar.

Berlin d. 21 jan. Riksbanken har nedsatt sin diskonto till 4 och lombardräntefoten till 5 procent.

Underdånig berättelse om verksamheten vid Kronoborgs landbruksinstitut under år 1876, afgifven af institutets direktor.

Öfver verksamheten vid Kronoborgs landbruksinstitut under år 1876 samt öfver de förändringar, som vid läroinrätt-

ningen under året inträffat får till Eders Kejsarliga Majestet i djupaste underdånighet jag härmed afgifva nådigt föreskrifven berättelse.

I institutets direktion har under redogörelseåret någon förändring icke egt rum, utan har densamma, likasom de föregående åren, utgjorts af länets guvernör såsom ordförande samt kyrkoherden Adolf Emerik Olsoni, vice häradsbörjaren Feodor Borisoff, godsegaren Henrik Jaatinen och undertecknad såsom ledamöter. Under de direktionssammanträden, vid hvilka guvernören icke närvarit, har kyrkoherden Olsoni fortfarande fungerat som ordförande.

Ifrån läroinrättningen har under året mejeristen Carl Debus, hvilken jemte dess hustru handhaft den praktiska undervisningen i boskapskötsel och mjölkhushållning, efter på begäran erhållet entledigande aflyttat och efterträds af mejeriföreståndarinnan Erika Wahlroos, hvilken den 15 juli tillträdde befattningen. Vid elevernes handledning i boskapens vård, utfordring och rykt har mejeriföreståndarinnan från november månads början biträds af från institutet utexaminerade de jejelevne Hilda Korhonen, hvilken på ett års tid blifvit antagen till de ja vid institutet.

Från och med den 1 november har länedjurläkaren i Wiborgs läns norra distrikt Ludvig Fabritius vid institutet handhaft den teoretiska undervisningen uti husdjurskötsel äfvensom uti de första grunderna af husdjurens anatomi och fysiologi samt läran om igenkännandet och botandet af de allmänast förekommande husdjursjukdomarne.

Någon annan förändring bland institutets lärare och läromästare har deremot under året icke inträffat, utan har lära-repersonalen i öfrigt och likasom föregående redogörelseår utgjorts af följande personer:

Direktor: Axel Edvard Lång.

Elementarlärare: August Wartainen.

t. f. Bokhållare: Frithiof Schroeder.

Inspektör: Johan Andersson.

Verkmästare: Adolf Rihell, och

Trädgårdsmästare: Johan Fredrik Ehrlund.

Vid början af år 1876 funnos vid institutet trettio fria och en betalande fogdelev, två trädgårdsmästarelärlingar och tolf de jejelever eller tillsammansaget fyratiofem elever. Sedan en af de jejeleverna i början af januari månad för visad olämplighet blifvit skild, utgjorde de jejelevernas antal elfva. Under oktober månad erhöles en fogdelev och en trädgårdslärling på be-

gäran skildnad från institutet för att egna sig åt andra yrken.

Arbets- och läseordningen vid institutet har varit densamma som under de näst föregående åren, hvarigenom fogdeeleverne under vinterhalvåret 29 timmar i veckan åtnjutit undervisning i skön- och rättskrifning, matematik, naturkunnighet, jordbrukslära, skogshushållningslära, husdjurskötsel, veterinär- och hofbeslagkonst, de allmänna författningar, hvilka jemlikt institutets reglemente utgöra föremål för undervisningen, samt i redskapsritning och bokhålleri. Under sommarhalvåret hafva fogdeeleverne såsom härförut uteslutande blifvit använda till praktiska arbeten och öfningar ute å fälten.

Vid jordbruket hafva fogdeeleverne utgjort 4,229 dagsverken och i verkstäderna tillsammansaget 973 $\frac{3}{4}$ dagsverken. Redskapsstillverkningen har afsett endast institutets eget behof och elevernes öfning. I verkstäderna hafva derjemte såväl enkla som mera komplicerade redskap blifvit reparerade. Tillfölje af den ovana vid all handelslöjd, med hvilken eleverne från denna del af landet inträda i läroinrättningen, kan någon högre grad af slöjdskicklighet under lärokursen här i allmänhet icke uppnås.

Af fogdeeleverna har en i tur tjänstgjort som arbetsfogde och dervid under nödig tillsyn fått leda institutets arbetsstyrka äfvensom uppgöra förslag till arbetsfördelningen för hvarje dag, samt en som ordningsdejour, i hvilken egenskap han haft sig elevrummens städning och eldning, pudretberedningen och mangårdens renhållning ombetrodd, hvarjemte en af fogdeeleverne dejourerat i stallet, tre till fem i verkstäderna och en sysselsatts med rtädgårdarbeten.

Officiella och legala fungörelser. Finlands Statskontor.

Freddagen den 1 nästkommande Februari kl. 12 på dagen verkställs å Finlands Statskontor utlottning af obligationer, hörande till 1872, 1873 och 1875 års förinlösen af donations gods i Wiborgs och St Michels län af finska statsverket upptagna lån: hvarom allmänheten härigenom underrättas. Helsingfors, å Finlands Statskontor, den 15 Januari 1878.

På befallning:
C. F. Wendell.

F.d.

126(3—3)

Öfverstyrelsen för skolväsendet har under denna dag utnämnt på prof tillförordnade lärarinnan i teckning vid realskolan i Björneborg Elin Johanna Nordlund att vara lärarinna i teckning vid samma realskola.

Den som härmed icke nöjes, må siff före kl. 12 på dagen (60:de) dagen herefter, denna dag dock orolig, till Kejsarliga Senatens Ekonomidepartement ingifva sina underdåniga besvär jemte Öfverstyrelsens beslut i ärendet; hvarutom besväranden bör inom samma tid hos Öfverstyrelsen anmäla sin afsigt att i

na — kan korsade armarna öfver bröstet och berörde med läpparna hennes hand.

Ett ögonblick höll hon honom sålunda bunden under sin vilja och under fruktan för den nitälskande och mäktige Gudens vrede, hvars namn hon anropat! — sedan vände hon sig och skred lugnt fram till dörren.

Tagen er bädd, barn! sade hon, ni skolen ordna den derinne på golfvet och sofva hos mig!

Då Käthe återvände i rummet, för att fullgöra farmodrens befallning, inträdde hastigt med vredgad min herr Meijerhoff genom den yttre dörren och såg ett ögonblick förundrad på den gamla kvinnan och den ännu på sina knän nedsjunkte Fränkel.

Hvad är detta för ett vildt larm? ropade han sedan, — på en tid då det bör vara lugn i mitt anständiga hus? — Om det ej genast upphör, så skickar jag till polisen och låter ännu denna natt kasta ut er på gatan. Söken er i morgon en annan boning. — Jag har redan i dag låtit er veta att jag stegrat hyran, — men äfven för dubbla hyran vill jag ej ha ett sådant pack i mitt hus.

Fränkel rörde sig icke; — med stirrande glasaktiga blickar såg han mot golfvet.

Ni kan, herr Meijerhoff, göra hvad ni anser för rätt, sade den gamla lugnt, — men jag hoppas, att ni ej skall låta en gammal kvinna, som sedan länge bor här och hop-

pats att i frid få sluta sitt lif här, böta för en oordning, som jag ej rår för och som — det loftar jag er — skall upphöra. Jag skall sörja för barnen, de skola ej längre stanna här och äro stora nog att kunna antaga en tjänst.

Hon visade vid dessa ord på de båda flickorna, hvilka hoprafsat sina dynor och stodo bredvid henne.

Käthe hade ännu det röda täcket lindat kring lifvet, hennes hals och skuldror voro nästan obetäckta, hennes hår föll upplöst ned öfver hennes nacke, hennes annars så bleka ansigte glödde och hennes ögon flammade af rörelse öfver den föregående scenen; i sina fina, hvita armar bar hon det lilla knytet med dynorna till sin bädd.

Herr Meijerhoff såg häpen på den unga flickan, som i denna drägt och denna omgifning, föreföll nästan fantastiskt skön och som han förut, knappt bemärkt, — en glöddande eld liksom förut vid åsynen af guldrullarna flammade i hans ögon.

Om det så är, sade han liksom lugnad af den gamla judinnans ord, — och om ni vill göra ett slut på detta eviga larm och gräl, så må jag ännu en gång försöka, — men redan i morgon måste det ske. — Kanske, fortfor han liksom eftersinnande, — kan jag dervid blifva er behjelpig. Jag måste ändå besluta mig för, att skaffa mig någon upppassning, — den stora der, sade han, med

en likgiltig rörelse visande på Käthe, skulle kunna sköta tjänsten; — lönen kan jag ju afräkna från hyran, — hvad menar ni derom? frågade han vändande sig till Fränkel, som upprest sig och lutad mot väggen stod der med slappt nedhängande armar.

Tag henne, svarade denne, utan att se upp, — så kunde hon åtminstone vara god till något.

Så kom i morgon tidigt ned till mig, barn, sade Meijerhoff, i det han undvek att se på flickan, — jag skall meddela dig vilkoren och visa dig ditt rum.

Och hastigt — liksom fruktade han att längre stanna här, vände han sig till dörren och steg åter ned för trappan.

Den gamla kvinnan gick med de båda flickorna till det midtemot liggande lilla rummet, som hon bebodde.

Efter en stund vaknade Fränkel ur sin bedöfning, — han förskräcktes, då han fann sig allena, skygg blickade han upp efter Mesuso på dörrposten, hvars glasskifva skarpt belystes af skenet från lampan, — sedan smög han till sitt läger — ifrigt fattade han bränvinsflaskan och tömde det som ännu återstod. Liksom liflös nedsjunkte han på sin bädd — en tung sömn tillslöt hans ögon.

Tolfte kapitlet

Då Karl Berg, som till mörkrets inbrott arbetat på dekoreringsen af salongen i greve Wallenbergs hus, återvände hem, fann han till sin förvåning den gamle Rehfeld påklädd för att gå ut.

Jag har endast väntat på dig, sade den gamle, i det han otäligt gick emot honom, du skall följa mig.

Och hvarthän? frågade Karl, leende öfver ifvern hos den gamle, som annars så sällan lemnade sitt rum och sina böcker.

En arbetareförsamling skall ega rum, svarade denne, för att ännu i sista ögonblicket, gifva de väljande arbetarne en påstöt om deras bästa representanter vid den nordtyska riksdagen, och jag fruktar, att der begås en dumhet, ty de stackars arbetarne låta vid de andra partiernas strid om det politiska inflytandet för det mesta missbruka sig till att understödja personer, hvilka ej en gång hysa den afsigten, att göra någonting för deras intressen och hvilka sedan afspisa dem med toma talesätt. Jag anser det för min pligt, att gå dit, för att måhända genom ett ord i rättan tid kunna förhindra ödesdigra fel.

(Forts.)

